

Sito LDW w trawie

Uprawy drobnonasienne stanowią zwykle spore wyzwanie dla zespołu czyszczącego w kombajnie zbożowym. W minionym sezonie postanowiliśmy sprawdzić efekty pracy szerokonosowego sita żaluzjowego o nazwie LDW polskiej marki Osko-Plast przy zbiorze trawy i facelii.

Przemysław Oszeński

W grupie roślin drobnonasiennych, poza rzepakiem, są to obecnie zdecydowanie najbardziej popularne pozycje. Trawy „na ziarno” zajmują w naszym kraju blisko 50 tys. ha i mniej więcej tyle samo powierzchni przypada na facelię. W przypadku zwłaszcza tej drugiej uprawy wydajność zbioru często determinuje zespół czyszczący. Jednym z wielu czynników mających wówczas wpływ na osiągnięci kombajnu jest poziom akceptowalności „bałaganu” w zbiorniku. Przy wielu niszowych roślinach omłotowych rolnicy godzą się czasem na spory udział zanieczyszczeń w plonie, sięgający nawet 50% i więcej.

Dla Claasa Tucano

Jest jednak na rynku rozwiązanie, które daje dużą nadzieję, by ograniczyć nieład w skrzyni nasiennej kombajnu zbożowego i ułatwić późniejsze stacjonarne pracochłonne usuwanie „śmieci”. Polska firma Osko-Plast produkuje sito z lamelą LDW od 2015 r. i stanowi ono w jej ofercie wyrób flagowy. Jedną z charakterystycznych cech arfy są zagięte ku dołowi, znajdujące się między szerokimi wierzchołkami żaluzji języczki. Zapobiegają one przedostawaniu się przez sito krótkich odcinków łodyg. Dotychczasowe doświadczenia pokazują, że sito LDW bardzo dobrze zdaje egzamin przy: zbożach, rzepaku oraz kukurydzy na ziarno o niskiej i średniej wilgotności. W 2020 r. sprawdziliśmy jego zastosowanie przy grycie i koniczynie. W ostatnim sezonie flagowy wyrób marki Osko-Plast trafił pod naszą lupę w trakcie zbioru trawy, a ściślej kostrzewy czerwonej oraz facelii. Sito LDW zo-

stało przetestowane na trzech stanowiskach. Trawa była młócona bowiem wyłącznie z pnia, zaś facelia także z pokosu. Co więcej, wszystkie próby zrealizowane zostały przy udziale tego samego kombajnu zbożowego.

To maszyna **Zdzisława Gołaszewskiego** z Nowego Gumina koło Płońska w województwie mazowieckim. Sito LDW zamontowano w zespole czyszczącym pochodzącego z 2009 r. Claasa Tucano 320. Ma on silnik o mocy znamionowej 204 KM, a na jego gardzieli spoczywa 4,9-metrowy klasyczny zespół żniwny ze stałą długością stołu wynoszącą 58 cm. Serce kombajnu stanowi bęben młócający o szerokości 132 i średnicy 45 cm. Za widocznym dalej odrzutnikiem słomy znajdziemy pięcioklawiszowy wytrząsacz o długości 4,4 m. Tak pokrótce wygląda „góra” młocarni. W jej dolnej części występuje typowej budowy zespół czyszczący. Zaczyna się on od jednostopniowego podsiewacza schodkowego. Dalej obecne jest żaluzjowe sito górne z osobno regulowanym przedłużeniem kłosowym oraz żaluzjowe sito dolne. Całkowita powierzchnia pod nadmuchem powietrza to 4,25 m².

Od nowości do sezonu 2020 włącznie Claas Tucano rolnika z Nowego Gumina przepracował z fabrycznym zestawem sit. Przed kolejnymi żniwami Zdzi-

Zdzisław Gołaszewski, właściciel i operator kombajnu oraz Mirosław Ostrzyżek, współwłaściciel produkującej sito LDW firmy Osko-Plast.